

สมุนลับซาตาน

แปลและเรียบเรียง นพ.ลักษณะ เคเบิ้ล

เรากำลังรับประทานอาหารกลางวันกันอยู่ที่บ้านของเพื่อนมิชชันนารีด้วยกัน เหตุเกิดหลังรับประทานอาหารเสร็จ ผมอยู่ในครวัชณะที่เดนาลินภรรยาผมกับพอลและเด็บบีกำลังคุยกันอยู่ในห้องรับแขก เบ็ธลูกสาววัย 3 ขวบของเขากำลังเล่นอยู่หน้าบ้านกับเจนนาลูกสาววัย 2 ขวบของเรา ทันใดนั้นเบ็ธวิ่งมาหน้าตึ้นตระหนก ตะโกนว่า “เจนน่าตกลงไปในสระน้ำ!”

พอลวิ่งไปถึงสระก่อนแล้วก็รีบกระโจนลงไปติดตามด้วยเดนาลิน กว่าผมจะไปถึงสระพอลก็ดึงเจนน่าขึ้นมาแล้ว เดนาลินรีบเหยียดแขนออกรับลูกเจนน่าทั้งใจทั้งส่ำลักและร้องไห้ เธออาเจียนออกมาเป็นน้ำกองใหญ่ ผมกอดลูกไว้ขณะที่เธอร้องไห้ เดนาลินเริ่มปล่อยโฮ ส่วนผมเริ่มเหงื่อแตก

ตลอดทั้งวัน ผมกอดลูกตลอด ขอบคุณเบ็ธตลอด และขอบคุณพระเจ้าตลอด ความจริงแล้วผมยังรู้สึกขอบคุณไม่ได้สาแก่ใจเลย

มันเกิดขึ้นแค่ไม่กี่นาทีหรือเสี้ยววินาที เราเกือบเสียลูกไปแล้ว ความรู้สึกนี้ทำให้ผมซาไปหมด มันเหมือนกับพระเจ้าทรงตบหน้าผมสักผาดหนึ่งเพื่อปลุกผมให้ตื่น พระองค์ทรงเคาะเรียกผมด้วยพระกรุณาและความเมตตากรุณา เพราะว่าจากเหตุการณ์นี้ ผมได้เผชิญหน้ากับสมุนลับของซาตานที่ฉลาดแยบยลที่สุด....มันคือ ความเคยชิน!

งานที่ซาตานมอบหมายให้สมุนของมันจากบัลลังก์มืดเป็นงานที่ชัดเจนและปางตาย “อย่าเอาอะไรจากเหยื่อของเจ้าแต่ทำให้มันเคยชินกับสิ่งต่าง ๆ จนมันด้านซาก็พอแล้ว” เป้าหมายของมันไม่มีอะไรมากไปกว่าการเอาสิ่งที่ประเสริฐที่สุดของเราไปและทำให้มันดูเหมือนเป็นสิ่งธรรมดา ๆ ที่เราเคยชิน นั่นแหละ มันทำให้หัวใจคนแตกสลายมามากแล้ว มันทำให้คนทำงานอย่างบ้าคลั่ง และมันทำให้คนมีความต้องการที่ไม่สิ้นสุด

สมุนลับของซาตานเชี่ยวชาญด้านการขโมย “ความมีไฟ” ไปจากคนและทดแทนด้วยความแข็ง มันสร้างความง่วงเหงาหาวนอนและใส่ความรู้สึก “เข้าซามเย็นซาม” ให้กับเรา ยุทธวิธีของมันคือ การล่อลวง

มันไม่ขโมยความรอดของคุณไปหรอก มันเพียงแต่ทำให้คุณหลงลืมความรู้สึกว่าการหลงหายนั้นเป็นอย่างไร คุณจะเคยชินกับเรื่องการอธิษฐานจนคุณเองไม่อธิษฐาน การนมัสการกลายเป็นเรื่องธรรมดาไป และการศึกษาพระวจนะกลายเป็นสิ่งที่ทำบ้างไม่ทำบ้าง เมื่อวันเวลาผ่านไป มันจะทำให้

จิตใจคุณเต็มไปด้วยความเบื่อหน่ายและมันจะทำให้ฝุ่นเกาะไม้กางเขนของคุณจนคุณ “ปลอดภัย” ต่อการเปลี่ยนแปลงใด ๆ

และมันจะไม่ขโมยบ้านของคุณไปแต่มันจะทำแยกว่ำนั้น มันจะทาสีบ้านของคุณด้วยสีที่จัดจ้าน มันจะให้ผ้าเช็ดตัวแทนชุดนอนสวย ๆ มันจะให้เก้าอี้เอนหลังแทนการออกไปข้างนอกด้วยกันยามค่ำ และมันจะให้ความจำแทนความโรแมนติก มันจะกระจายฝุ่นแห่งความหลังไว้ที่รูปแต่งงานของคุณ จนรูปนั้นกลายเป็นความทรงจำเก่า ๆ ของชายหญิงคู่หนึ่ง

มันจะไม่เอาลูกของคุณไป แต่มันจะทำให้คุณยุ่งเสียจนลืมลูกตัวเอง เสียงกระซิบของมันให้ผลัดวันประกันพรุ่งก็ช่วยวนเหลือหลาย... ยังมีโอกาสหน้าที่จะไปงานกีฬาสิบลูก ยังมีเดือนหน้าที่จะไปเที่ยวกันที่ชายหาด และยังมีอาทิตย์หน้าที่จะสอนลูกอริษฐาน มันจะทำให้คุณลืมไปว่า โบหน้าเล็ก ๆ ที่คุณเห็นที่โต๊ะอาหาร อีกไม่นานก็จะอยู่ที่โต๊ะของเขาเอง... จากนั้นไป จะไม่มีการอ่านหนังสือให้ใครฟัง จะไม่มีการเล่นเกมกัน จะไม่ต้องคอยเลี้ยงดูหัวใจใครและโอกาสต่าง ๆ ก็จะพลาดกันไป... ทั้งหมดนี้ก็เพราะยาพิษที่อาบไว้กับสิ่งธรรมดา ๆ ที่เราเคยชิน จะทำให้ประสาทสัมผัสของคุณชาเย็นจนคุณไม่สามารถรับรู้ความสวยงามของปัจจุบัน กว่าที่คุณจะสำนึกได้ โบหน้าเล็ก ๆ ที่ทำให้คุณน้ำตาซึมในห้องคลอด จะเป็นแค่เด็กธรรมดาคนหนึ่ง และจนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลง จนกว่าจะมีคนปลุกให้คุณตื่น... เด็กธรรมดาคนนั้นก็จะกลายเป็นคนแปลกหน้าธรรมดาคนหนึ่ง

บนชั้นหนังสือเหนือโต๊ะทำงานของผม มีรูปเด็กผู้หญิงตัวเล็ก ๆ 2 คน ยืนจับมือกันอยู่ตรงหน้าสระน้ำ สระเดียวกันกับที่เด็กคนน้องเคยถูกกั๊วขึ้นมา ผมตั้งรูปใบนี้ไว้ตรงที่ผมจะมองเห็นได้ทุกวัน เพื่อว่าผมจะระลึกได้เสมอในสิ่งที่พระเจ้าไม่ต้องการให้ผมลืม

(จาก “Secret Agent” โดย Max Lucado Today’s Christian Women, Jul./Aug. 89)